

JAPONCI BI RADI KONTROLIRALI KITAJSKA MESTA

OKOLI VELEMEST NAJ BODO NEUTRAL. ZONE POD KONTROLO MEDNARODNE POLICIJE

Japonska predlaga, naj se ustanovi okoli vsakega velikega kitajskega mesta "nevtralna zona", katero naj bi stražila mednarodna policija ter branila vstop kitajskemu vojaštvu. — Ako bi se to uresničilo, bi bilo treba izpremeniti pogodbo, sklenjeno med devetimi silami, ki jamči Kitajski nedotakljivost.

TOKIO, Japonska, 8. februarja. — Neki zastopnik japonske vlade je danes objavil, da je potrošil japonski kabinet za operacije v Mandžuriji štirideset milijonov jenov (približno štirinajst milijonov dolarjev). Kronski svet bo najbrž odobril ta izdelek.

Koliko vojakov bodo poslali Japonci v Šanghaj in do kake meje nameravajo razširiti svoje tamšnje operacije, se ni moglo izvedeti.

Japonski predlog, naj se vsa kitajska pristanišča in kitajska velemesta nevtralizira, je naletel vsepovsod na odločen odpor.

Japonska ve, da se je s tem predlogom nekoliko prenelgila in vsled tega se je začela izgovarjati, da njenega predloga niso pravilno tolmačili.

Japonci poudarjajo, da nočejo nikjer na Kitajskem sami gospodovati, pač pa le izvajati kontrolo v soglasju z drugimi velesilami.

Japonci predlagajo, naj se okoli vsakega kitajskega pristanišča oziroma velemesta ustanovi nevtralna zona v širini petnajstih do dvajsetih milj. V teh zonah naj bo mednarodna posadka, ki bo preprečila kitajskemu vojaštvu dostop v mesto.

Predno bi se to zgodilo, bi bilo pa treba pogodbo, sklenjeno med devetimi velesilami bistveno izpremeniti, kajti pogodba jamči Kitajski popolno nedotakljivost.

No protest ameriške vlade proti obstreljevanju Woosung utrd, je odgovoril japonski zastopnik, da je bilo to potrebno iz vojaških razlogov. Japonci niso mogli brez nevarnosti spraviti svojih transportnih ladij na reko Wongpoo, dokler so imeli Kitajci v Woosung utrdbah močno artilerijsko posadko.

SANGHAJ, Kitajska, 9. februarja. — Dones je bila končna prva faza japonskega napada na šestnajst milj dolgi fronti med Šanghajem in Woosungom. Kitajci so ostali v svojih postojankah, da si jih je japonska artilerija obstreljevala s kopnega in z bojnih ladij.

Včerajšnja ofenziva je bila naperjena proti vasi Woosung in proti šanghajskemu mestnemu delu Capej.

Iz kitajskega glavnega stana poročajo, da je obležalo na bojišču najmanj petsto Japoncev, katere so Kitajci zvalili v past.

Japonski podadmiral Nomura je podal časniskim poročevalcem sledečo izjavo: — Japonsko brodogradništvo je zato dospelo sem, da zaščiti tukaj nahajajočim se Japoncem življenje in lastnino. Z ozirom na razmere, ki prevladujejo v Šanghaju, bomo storili vse, kar je v naši moči, da preprečimo nadaljne nemire ter v zvezi z zastopniki drugih dežel napravimo čimprej mogoče red.

Šanghajski župan je pismeno sporočil tujezemskim konzulom, da kitajska vlada ne prevzame nobene odgovornosti za poškodovanje oz. uničenje tujezemske lastnine, kajti Kitajci se morajo braniti proti Japoncem, kateri se poslužujejo inozemske naselbine za bazo svojih operacij. V skrajnem slučaju bodo Kitajci zasedli inozemsko naselbino.

Smith pri governerju Rooseveltu

BOJ PROTI PROHIBICIJI

Družba proti prohibiciji ceni stroške prohibicije na 11 bilijonov dolarjev. — Izguba davkov in izvedba prohibicije.

Washington, D. C., 8. febr. — Družba proti prohibiciji ceni izgubo zveznih dohodkov na davkih vsled prohibicije od januarja 1920 do julija 1931 na 10 milijard 984.000.000 dolarjev ter na podlagi tega pozivlja kongres, da prepusti narodu, da naj odloči, ali naj ostane prohibicija, ali pa se odpravi.

Poročilo tudi pravi, da je vlada izdala za prohibicijo 370 milijonov dolarjev narod pa je izdal za pijačo \$28.414.449.600.

NA DAN SODBE ŠEL V SMRT

Ime Johna M. Ham je bilo črtano z dnevnega reda sodniških oboravnav v General Sessions v New Yorku.

Bil je dan, ko bi imel Ham priti pred sodnika pod obtožbo goljufije. Mesto da bi šel na sodišče, je skočil skozi okno svojega stanovanja v sedmem nadstropju.

Ham je držal v rokah sliko mladega dečka, najbrže svojega sina. Na list papirja je napisal: "Želim, da bi imel v svojem naročju svoje otroke".

PODGANA VKRADLA ZOBE

Excelsior, Sprigs, Mo., 8. febr. — Stari črnce Tom, ki je služabnik župana Freda Hagel, je izgubil svoje umetne zobe, toda jih je zopet našel.

Pravi, da mu je podgana ukradla zobe iz kozarca, kjer jih je imel v vodi in jih je vlekla proti luknji v podu, kjer jih je tudi našel.

FRANCOSKI LETALCI NAJDENI V SAHARI

Oran, Anglija, 8. februarja. — Trije francoski letalci, ki so bili na poletu preko puščave na otok Madagaskar in ki so se morali spustiti s svojim aeroplanom na tla v puščavi, so bili najdeni blizu Erg Tassed oaze.

Ze pred enim tednom so se morali spustiti na zemljo in skozi pet dni so bili vedno v zvezi z ostalim svetom potom brezžičnega brzojava, nato pa jim je aparat odpovedal.

Voda ki so jo imeli s seboj, jim je pošla in daleč okrog so iskali kako oazo, da bi dobili vodo. Ko so bili najdeni, so bili sicer zelo izmučeni, toda drugače zdravi. Ko so dolge ure čakali na rošitev, so sedeli poleg aeroplana in so poslušali radio in poročila kako jim prihaja pomoč.

ARETACIJE V BERLINU

Berlin, Nemčija, 8. februarja. — Berlinska policija je aretirala 150 političnih agitatorjev, ko so se spopadli komunisti z narodnimi socialisti.

COLL DOBIL KAZEN, KI JO JE ZASLUŽIL

Lani je bil obdolžen, da je ustrelil dva otroke v Harlemu. — Porota ga je oprostila. — Sovražnik ga je ustrelil v telefonski celici.

Vincent Coll, ki je bil pred sodiščem zaradi umora dveh otrok, pa ga je porota oprostila, je bil v nedeljo v neki newyorški lekarni ustreljen, ko je telefoniral.

Coll je lanskega poletja v Harlemu iz avtomobila streljal na nekoga trgovca, ki je sedel pred svojo trgovino, pa ga je zgrešil, pač pa je zadel dva otroke, ki sta vsled strelav umrli.

V nedeljo pride Coll v neko lekarno na zapadni 23. ulici v New Yorku in telefonira. S seboj je imel svojega pribočnika, kakor imajo navado vsi gangsterji. Medtem pa pride nek drug mlad človek z revolverjem v roki in prične streljati na Colla. Coll se mrtev zgrudi na tla.

Coll je bil v svojem zločinskem življenju zaradi tatvine, ropu in umoru osemnajstkrat aretiran, pa pred sodiščem vselej oproščen.

Roka pravice ga ni mogla doseči, toda dosegla ga je maščevalna roka njegovega tovariša.

MORILEC V WASHINGTONU

Washington, D. C., 8. febr. — Velik strah prevladuje v okraju najbolj aristokratskih prebivalcev, kjar je nek blaznež zadnje dni umoril enega moža in ranil dve dekleti in enega moža.

Policija je bila v okraju, ki je bolj navajen na drage avtomobile, kot pa na strele iz revolverja, je bila v podvojem. Po mestu vozijo policijski avtomobili s policisti, ki imajo vedno pripravljene puške in bombe. Za to službo so bili določeni najboljši strelci v policijski službi.

Zadnja žrtev morileca je bil pek Paul Riedel, ki je stal pri vratih svoje trgovine. Morilec, ne da bi izgovoril kako besedo, ga je ustrelil.

Pek se je zgrudil na tla mrtev s štirimi krogliami v svojem telesu.

Morilec ni skušal oropati njegove trgovine, temveč je skočil v avtomobil in zbežal.

Dan poprej je na istem mestu morilec ustrelil Gordano Buucko, ki je malo prej kupil pri Riedlu kruh in ko je ležal na tleh, je še držal kruh v svojih rokah.

Še pred Buuckosom, pa je blaznež obstrelil dve dekleti, Heleno Beall, ki je stara 16 let ter Doris Andrews, staro 18 let, ki ste se ravno vračali iz knjižnice. Policiji sta povedali, da se je zločinec po streljanju počasi odpeljal z avtomobilom.

Vsi obstreljeni so podali policiji natančen popis zločina in pravijo, da je star okoli 25 let in da je zelo lepo oblečen.

NESREČA V ROVU V ITALIJI

Caltanisseta, Italija, 8. febr. — Pri eksploziji v Trabia rudniku je bilo ubitih devet rudarjev, sedem pa ranjenih.

VLADIVOSTOK PRIPRAVLJEN

Japonski konzul naznanja vladi, da je položaj kot v vojni. — Mnogo vojakov in konj prihaja v mesto.

Tokio, Japonska, 8. februarja. — Japonski generalni konzul v Vladivostoku naznanja svoji vladi, da izgleda položaj v mestu kot v stanju vojne. Zelo mnogo vojakov in vojaških konj prihaja v mesto. Tudi velike zaloge municije so prišle v mesto.

Konzul tudi poroča, da sovjetska policija dan za dnem aretirala veliko število belih Rusov. Mnogo jih peljejo v druga mesta, ker so mestne kaznilnice prenapolnjene.

Konzul je mnenja, da sovjetska vlada zapira bele Ruse, ker se boji, da bi se zvezali z Japonci, ako bi pričeli prodirati v Mandžurijo še dalje proti severu.

Kot poroča japonski list Rengo, je kitajski general Ma prišel iz svojega glavnega stana v Hailunu v Harbin, kejr je imel konferenco z japonskim generalom Tamani. Japonski general je po konferenci pogostil kitajskega generala in pri pojedini je tekel šampanje. List pravi, da je general Ma obljubil generalu Tamanu, da ga bo podpiral, ker s tem upa, da bo postal governer Heilungkiang provincije.

ROCKEFELLER JE OZDRAVIL

Ormond Beach, Fla., 8. febr. — 92 let stari John D. Rockefeller je bil zadnji teden bolan vsled prehlada. Več dni ni smel iz svoje hiše. Tudi v cerkev ni šel. Zdaj pa je že toliko okreval, da mu je zdravnik dovolil, da se sme z avtomobilom voziti po svojem vrtu.

STERILIZACIJA V OKLAHOMI

Oklahoma City, Okla., 8. febr. — Postava, ki jo je lansko leto sprejela država Oklahoma in ki določa sterilizacijo za vse umobolne osebe, ni bila še nikdar uveljavljena.

Postava določa, da morajo ravnatelji zavodov za umobolne vladni predlagati sterilizacijo za osebe, za katere smatrajo to potrebno. Ta postava velja za popolne nore, umobolne in bebee.

Kolikor je znano, je ravnateljstvo samo v enem slučaju skušalo ugoditi postavi. Varuh je prosil ravnateljstvo zavoda, da izpusti neko umobolno dekle. Ravnatelj je obvestil varuha, da mora biti deklica sterilizirana, predno jo more izpustiti in varuh je opustil svojo namero.

Dasiravno ima ravnatelj pravico predlagati osebe, ki se nahajajo v zavodu, da naj bodo operirane, vendar imajo stariši ali varuh pravico vložiti prošnjo pri sodišču, da se operacija opusti.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

SMITH JE ODLOČNO ZANIKAL DA NAMERAVA KANDIDIRATI

Včeraj je bil bivši governer newyorške države A. E. Smith pri governerju Rooseveltu. Dolgo časa sta se pogovarjala, toda Smith je rekel, da ni sta razpravljala o političnih vprašanjih. Pozneje so Smitha obkolili časniški poročevalci in ga obsuli s celo kopo vprašanj.

Smith je rekel: — V moji izjavi ni niti besede, da sem kandidat. Še nikdar ni bil nihče izvoljen, če ni vodil volilne kampanje. Kandidat je mož, ki si skuša zajamčiti podporo delegatov. Jaz tega ne delam. Leta 1928 sem si prizadeval dobiti podporo delegatov, dočim v letošnjem letu ne. Jaz nimam nobenega glavnega stana in ne zbiram denarja za volilno kampanjo. Nekaj časniški poročevalci je rekel: — Nekateri pravijo, da hočete imeti v stranki prvo besedo in da boste začeli z uničevanjem, če je ne boste dobili. — To je nezmisel. — Je odvrnil Smith. — Kdor pozna moj tridesetletni politični rekord, ne bo tega verjel. Še enkrat poudarjam, da ne bom nikogar priporočal in da ne bom nikomur nasprotoval.

PONESREČENI LETALCI

Clarksdale, Miss., 8. februarja. — Jack Toldenflaugh in Howard C. Goulber, oba doma iz Alexandria, La., sta se ubila blizu mesta Shaw, ko je njun aeroplan padel iz višine 700 metrov. Priletela sta iz Cincinnati z novim aeroplanom za neko družbo v Alexandria. Motor je še deloval, ko so prišli ljudje, ki so videli pasti aeroplan. Letalec sta bila mrtva in so ju izveкли izpod razbitega letala. Aeroplan je padel na njivo ob robu nkega gozda.

VODA JE ZALILA SUBMARIN M2

Portland, Anglija, 8. februarja. — Neki potapljač, ki je našel potopljeni podmorski čoln M-2, pravi, da je najbrže voda nenadoma vdrla v submarin in da je cela posadka 60 mož utonila.

Potapljač je tudi rekel, da se mu je ob slabih svetlobi na dnu morja zdelo, kot bi se mrtvi mornarji bližali njemu.

Ta prikazen ga je tako prestrašila, da se je obrnil proč in se je takoj pustil potegniti na površje.

REMARQUE SE JE ŠE ENKRAT POROČIL

Amsterdam, Belgija, 8. febr. — Erieh Maria Remarque, pisatelj knjige "Vse je mirno na zapadni fronti", ki je povzročila največje zanimanje, se bo zopet poročil s svojo ločeno ženo.

Žena je dobila ločitev v januarju leta 1930. Prej sta bila poročena že osem let. Navzlic ločitavi pa sta bila vedno v prijateljskih odnosih in sta bila mnogo skupaj. Pozneje sta celo skupaj potovala po Švici in Holandskem.

Žena je bila že prej poročena z nekimi bogatim nemškimi industrijalcem. Stara je 39 let. Remarque pa 35 let.

Ga. KALININ OSKRBNICA DRŽ. POSESTVA

Zena najvišjega sovjetskega uradnika bo oskrbovala državno posest. — Ni izobražena, pač pa razumna.

Moskva, Rusija, 8. februarja. — Zena predsednika osrednjega izvrševalnega odbora Mihaila I. Kalinina je odpotovala iz Moskve v Sibirijo, kjer bo oskrbovala veliko državno posestvo s tisoč delavci.

Odpotovala je že pred dvema tednoma in se nastanila v neki vasi blizu Novosibirska. To je že njeno drugo slično mesto, ker je prej že opravljala veliko kmetijo v Alma Aata v ruskem Turkestanu, kamor je bil pregnan Leon Trocki, predno je bil izgnan iz Rusije.

Ko bo oskrbovala posestvo, ki meri več tisoč oralov in kjer bo zaposlenih nad tisoč delavcev, bo odgovorna sovjetski vladi za vso upravo.

Kalininova žena je stara 48 let in ima štiri otroke. Prihaja iz zelo revne rodovine in nima mnogo izobrazbe, toda oni, ki jo poznajo, pravijo, da je zelo razumna žena. Dva njena sinova sta na ljevingradskem vseučilišču, ena hči je poročena, druga pa je pri svojem očetu v Kremlju.

JEZUITI BEŽLJO V BELGIJO

Bruselj, Belgija, 8. februarja. — Poslanska zbornica bo prihodnji teden razpravljala o tem, kako nastaniti 450 jezuitov, ki so pribežali iz Španske, od koder so bili vsled vladnega odloka pregnani.

Madrid, Španija, 7. februarja. — En jezuit in en civilist sta bila aretirana, ko sta v mestu Aranjuez nalagala na voz pohištvo iz jezuitskega samostana. Ko je španska vlada razpustila jezuitski red in jih izgnala iz dežele, je zaplenila vse premoženje jezuitskih samostanov.

VELIK SNEG V AVSTRIJI

Dunaj, Avstrija, 8. februarja. — Vsled sneženih zametov je vlak obtičal v snegu blizu Bodoka in šestdeset potnikov je zamrzovalo, ko so sneženi plugi skušali jim priti na pomoč.

Hud sneženi metej je ustavljal ves železniški promet in potrgal brzojavne in telefonske žice. Drugi vlak je obtičal v snegu blizu Zernersee, toda potniki so bili kmalu rešeni.

"Glas Naroda"

Owned and Published by SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Baker, President L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers: 215 W. 15th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalične naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 215 W. 15th Street, New York, N. Y. Telephone: CHelsea 3-3878

IZ SAVLA PAVEL

"Jim" Davis iz Pennsylvanije je bil vedno politik.

Politika mu je bila najvažnejša, ko je bil delavski tajnik, in tudi sedaj, ko je zvezni senator, se najraje peča z njo.

Vsled tega ni nič čudnega, če zna obračati plašč po vetru.

Dobremu politiku ne gre toliko za to, da bi se boril za pošteno prepričanje, kot za to, da prilagodi svoje prepričanje razpoloženju volitev ter se preda valovom, ki ga prinesejo na cilj.

Cilj njegov je pa v tem slučaju mrad, po katerem strastno hrepeni.

Pred dvema letoma je dobil nominacijo za zveznega senatorja. Pri oni priliki je bil navdušen suhač ter se je neprestano tolkel po prsih in poudarjal, da je v popolnem soglasju s predsednikom Hooverjem in da je treba suhaške postave izvesti.

Bil je izvoljen, in baš tedaj so v njegovi domači državi začeli postajati mokračji močnejši. Izgledi za zmago suhaškega kandidata so postajali od dne do dne manjši.

Davis je nekaj časa kolebal sem in tja ter ni bil ne krop in ne voda. Sedaj je pa napočil čas zopetne nominacije, in je treba priti z barvo na dan.

In čudno, kar preko noči je Davis spoznal, da je bil vedno nasprotnik prohibicije. Oh neki priliki je dejal: —

— Večkrat se spomnim dni moje mladosti, ki sem jih preživel v skromnem domu v Philadelphiji. Na mizi smo vedno imeli hlebec kruha, kos sira in pesodo piva.

Kar milo mu je bilo pri sreči, ko se je spomnil starih, dobrih časov. Slišal je, kakšno slavo in hvalo so peli pokojnemu Morrowu, ki je odločno nastopil proti prohibiciji.

V državi New Jersey pride le redkokdaj republikanec na površje, Morrow je pa prišel in sicer v prvi vrsti zato, ker je odločno nastopil proti prohibiciji.

Davis je obrnil plašč po vetru ter se je po Morrowem vzgledu zavzel za prekle osemnajstega amendmanta oziroma za modifikacijo Volsteadove postave.

Davis ni prvi suhač, ki se je prekrstil. Še več jih bo. Prohibicijska ladja se potaplja. Podgane so začele bežati z nje.

Grozna rodbinska tragedija

"Lokalanzeiger" poroča o krvavem dogodku, ki se je odigral v neki obmejni vasi v Krkonosih. Nekaj domaćin, ki je odšel leta 1914 k vojakom ter je prišel kmalu nato v rusko ujetništvo, je bil že davno proglašen za mrtvega. Včeraj pa se je nenadoma vrnil. V dolgoletnem ujetništvu se je tako izpremenil, da ga ni nihče več spoznal. Ustavil se je najprej v vsaki gostilni, kjer se je dal gostilničarju spoznati. Proti večeru je odšel na svoj dom. Tudi oče in mati ga nista spoznala. Prosil je za prenočišče. Odkazali so mu ležišče v hlevu, ne da bi ga spoznali. Sin je legel k počitku in je nameraval še le naslednje jutro presneti svoje starše. Medtem je njegova mati prebrskala njegovo skromno prtljago in opazila, da ima tujec več-

jo vsoto denarja. Ker je bila na denar silno lakomna, je začela moža nagovarjati, naj tujca ubijeta. Mož o tem ni hotel ničesar zlišati ter je naposled odšel v gostilno, da bi se izognil nadaljnemu prigravarjanju svoje po denarju pohlepne žene. V gostilni mu je gostilničar naposled povedal, kdo je tujec. Ves vzradošen je odhitel domov, da bi tudi ženi sporočil veselo novico. Ko pa je prišel domov je videl, da se je zgodilo nekaj strašnega. Žena je namreč med tem svojo nakano izvršila ter je svojemu lastnemu sinu, ki ga je smatrala za tujca, s sekiro razbila glavo. Nesrečni oče je ves obupan odhitel na žandarmerijo in tam prijavil ženo, ki pa je skoraj zblaznela, ko je izvedela, da je ubila lastnega sina.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda v Ameriki! — Naročajte ga!

Dopisi.

New York, N. Y.

Bila je pustna nedelja, polna klobas in zelja.

Prosvetno društvo "Bled" je imelo na Osmi svojo maškerado. Premišljeval sem, ali bi šel, ali ne bi šel. Težki časi so, pa vseeno sem se ojuučil, kajti spominjam se še iz prejšnjih let, da je bilo na vsakoletni maškeradi tega društva dovolj zabave.

In danes se ne kesam, da sem šel. Sicer sem malo mislil na svoj žep, pa tembolj še na splošni položaj, da mogoče ljudje ne bodo prišli. Saj vsakdo ve, kako je in mi ni treba še posebej pojasnjevati.

Pa moje misli so bile krivične. Ko bi vedeli, koliko je bilo ljudi! Sam svojim očem nisem mogel verjeti, da je to mogoče. Dvorana je bila polna, tako da so se plesale pritoževali, da nimajo prostora, da bi se vrteli. Ko bi bilo mogoče, kot znajo Ribničanje, razširiti in raztegniti dvorano, pa bi bilo v nedeljo zelo prav prišlo.

In maske! Kje so se vzlele? — sem pomislil. — Medved, da sem se ga ustrašil, kot bi pricomal iz Bronx parka. O, in Peter Zgaga! Sicer ni bil pravi Zgaga, ampak precej podoben mu je bil. Zbujal je mnogo smeha.

Medved in njegov vodnik sta si razdelila prvo nagrado. Zgaga pa, kot pravi Peter Zgaga, ni hotel imeti denarja, in je nagrado odklonil ter izjavil, da naj bo podeljena njegova nagrada maski, ki je za njim dobila največ glasov in tako ste dobili nagrado Miss France Burgar in Miss Helen Curl.

Vsa čast Mrs. Holeškovi, ki je napravila izborne klobase. Človek bi jih jedel in jedel; pa če vreča polna, ne moreš v njo več metati.

Samo malo sem bil razočaran, ko nisem videl krofov in nobene potice. Pa je bila pustna nedelja! In nehoti mi je prišla na misel stara pesem, ki poje: "Kuretna, kuretna, pustna nedelja, lan sem bil krofov sin, letos pa zelja".

Pa naj bo; saj so klobase nadomestile vse druge običajne jestvi ne pustne nedelje.

Naslednji dan so mi bili udje težki in delo mi kar ni šlo izpod rok. Naredil sem komaj polovico tega, kot navadno. Pa vendar sem bil vesel, da sem prebil lep večer.

"Bled" mora biti zadovoljen in vesel za tako lep uspeh in tolika udeležba naj mu bo v dokaz, da je med svojimi ljudmi priljubljen in da znajo ceniti njegovo delovanje.

Pozdrav vsem!

Poročevalec.

Barberton, O.

Na tem mestu se v imenu pevskega zbora "Javornik" najtopleje zahvaljujem vsem onim cenjenim pevskim zborom v Ameriki, ki so se na mojo prošnjo poklonili spominu našega pokojnega peveca Jakoba Šabca ter mu svoji vaji zapeli v spomin in zadnji pozdrav pesem žalostinko.

Kolikor mi je dozdal znano, so storili to doslej sledeči pevski zbori: Pevsko društvo "Slovan" v New Yorku, ki mu je zapelo "Vigred se povrne", kakor mi poroča Slovanov tajnik in moj osebni prijatelj, Mr. Svet. Dalje mu je zapel žalostinko mešan pevski zbor "Soča" v Clevelandu (Collinwood), kakor tudi pevsko društvo v Willardu, Wis., katerega pevodja je Mr. Mirko Pakiž. To mi je sporočil Mr. Andrew Bombach, pevodja našega "Javornika".

Upravičeno upam, da so enako storili tudi ostali pevski zbori v Ameriki, da pa mi niso tega sporočili, je moja krivda, ker sem pozabil tedanjemu svojemu dopisu priložiti svoj naslov. Vsem tem prisrčna hvala in tovariški pozdrav!

Naš zbor "Javornik" ni imel do novega leta v znak sožalja za pokojnim tovarišem Šabcem nobenih pevskih vaj, zdaj pa je z njimi zopet pričel.

V naš krog se je vrnil zdaj tudi pevodja našega "Javornika", Mr. Andrew Bombach, ki je bil nekaj mesecev odsoten v Michigau, kjer se je nahajal po o-

pravkih industrijske firme, pri kateri je zaposlen.

Pevski pozdrav!

Andrej Blazieh.

Willard, Wis.

Cenjeni urednik, upam, da natisnete par vrstic, da sporočim, kako so me potegnili ali iznenačili za mojo, kakor pravijo, 25. letnice pokore in poroke. Že večkrat sem omenil, da bom prestavil, da bo bolj ugoden čas in to radi mara, ker sedaj meseca februarja so jako slabe ceste za kaj takega.

4. februar sem čisto pustil v nemar Mr. Pakiž in g. Ule sta mi pa ves moj načrt prekrizala, in tako me je zopet enkrat ribenčan potegnil.

Bilo je takole. Dne 2. februarja nas pokliče M. Pakiž, oče, da nadomestimo pevske vaje, ker smo zamudili v soboto zaradi hudega mraza. Kakor običajno, po vsaki vaji nas pokorajži s kako zelenko, dasi bi bila naša dolžnost, da bi mi njega. Gospa Pakiž nam pa s kakimi slaščicami postreže, da jim prej steklenice očištimu.

Tako smo tudi omenjeni večer izpraznili skoraj še ta zeleno, in smo skoro pozabili, da nas ni gospa Pucelj opozorila, da je treba iti spat.

3. februarja zvečer, ko odpravimo vse delo, mi pravi, kakor bi rekla, moja nevesta: — Nočoj pa precej spat! — Tedaj pa nekaj zaropče po vratih. Oba hkratu skočiva in že stojim pri meni Pakiž s pozdravom: — Ti hudičeva klada, kaj ti je? Ali ne veš, da je danes tvoja čestit 25. letnica? — Razumem, Mirko in ravno zato sem šel tako zgodaj spat.

V tistem času pa pride še njegov tovariš Anten Frtna, naš izvrsten baritonist. Preden sem se zavedel, kaj sploh da je, je bila že nabito polna hiša. Ženica je bila v skrbeh, kako se bo oblekla. Predno je morala v kuhinjo, je bila že vsa poč obložena. Gospa Zupančič nam pa hitro poskrbi, da nismo preveč zaspano gledali. Po preteku pol ure je na bila v resnici obložena miza kot takrat pred 25 leti, tako da sem videl v resnici oni srečni dan.

M. Pakiž nam je pa vsakemu posebej napravil mali ali presemetljiv govor. V začetku me je hotel v nebasa spraviti, proti zadnjemu je pa moja polovica kar zbežala. Tako smo bili vsi deležni.

Tudi Peter Zgaga je bil deležen, čeprav ga ni bilo tu. Skoro gotovo se mu je kaj sanjalo, ko je Pakiž prinesel tako okusne kumpne in rekel: Škoda, da ni Zgavor, razumel pa je iz vsega čez on tu, bi se gotovo sneg okoli hiše stajal.

Tako je šlo do jutra. Ko so se vsi razšli veselih sre, in ko zjutraj opravim svoje delo, si mislim: Danes pa moram iti malo spat. Ko se vležem, mi že ona zakriči: Pakiž in Frtna sta tu. Akoravno smo imeli že vsega čez mero, smo vseeno nadaljevali, dasi sta bila sama trudna, smo precej časa klepetali. Ni mi pa padlo v glavo, da imam opraviti z Ribenčanom, ki mi ni dal prilike, da bi šel spat.

Po večerji, tebi nič meni nič, hajd v posteljo. — No, ali ne slišiš, — mi reče žena, — kara je na dvorišču. — V tistem času že stojim pri postelji ne Pakiž, pač Ule in z enakim imenom me pozdravi: — No, za Boga, kaj pa ga lomite? — Čestitat smo ti prišli k tvoji 25. letni pokori. — No, Joža, sedaj pa v resnici ne vem, ali je 3. februarja ali pa 4.

Tu prebrisani Pakiž me je pa v resnici zmešal. — Joža, ako bosta ti in Mirko tako mešetarila, bo moja ženica v resnici začela misliti, da sem res klada.

Zopet smo obnovili kot prejšnji večer. Vem, da mi boste oprostili, ker sem imel tako kisel obraz. Krivda je Pakiževa in Uletova, ker sta me tako mojstrsko za tri noči prikrašala.

Sedaj pa ne vem, kako bi dobil izraz hvalečnosti za tako dragocena darila. Zahvaliva se gospej in g. M. Pakiž, Mary in J. Ule, posebno lepa hvala Franku in J. Jeharišču za tako krasno svetilko. Hvala tudi Zupančičevim in dru-

Iz Slovenije.

Uboj solarja pred solskim poslopjem.

Žalostnemu dogodku v Nemški vasi je sledil nov, še usodnejši spopad med solarji. Po končanem pouku so se v Dolnji topli rebri v občini Smuki začeli pred šolo pretepati štirje solarji, ki so se že dalje časa mrzili med seboj. Fantki v starosti od 12 do 14 let so se kar neusmiljeno krepelili s puščicami, v katerih imajo svinčinke in peresnike, segli pa so tudi po kolicah. Ko se je bitka najbolj razvnela, je neki 13-letni bojeviček udaril 14-letnega Feliksa Schneiderja s puščico pod desno uho s tako močjo, da se je Feliks na mestu zgrudil in v nekaj minutah izdihnil.

Pogreb nesrečne mlade žrtve Solarske vročekrvnosti se je vršil ob veliki udeležbi šolske mladine in ljudstva iz vse smuške fare.

Za vso vas nevaren ogenj.

Pred dnevi je začela pri posestniku Benčku v Kupščinah gorati shramba za slamo, ki jo je otrok po ne previdnosti zažgal. Tamonje gasilno društvo je bilo tako namestu, da lokalizira požar, ki bi lahko postal katastrofalen za vso vas, saj so hiše po večini lesene in krite s slamo. Pogumni gasilce Nemeč Jožef, ki je v rokami trgal gorečo slamo raz streho, je dobil občutne opekline. To je bil v kratkem času že tretji požar v tamošnji vasi. Domače gasilno društvo je kljub skromnim sredstvom vedno na mestu.

Žalosten konec sovraštva.

Malo vasice Zgornje Besnice, ki leži pod Sv. Joštom, dobro uro hoda od Kranja, je pred kratkim v dopoldanskih urah pretresla žalostna novica: staro sovraštvo med oddaljenima sorodnikoma, 60-letnim lovskim čuvajem, uslužbenim pri restavraciji in posestniku Šmidu v Kranju, Francem Magušarjem in 38-letnim posestnikom iz Zgornje Besnice, očetom treh neposkrbljenih otrok, Michaelom Bernikom, se je končal z ubojem.

Staro sovražnika sta se večeraj nenadoma srečala na poti, ki vodi iz vasi proti gozdu Zarovniku. Bernik je bil namenjen z vozom po pesek, ki ga je potreboval za neka popravila na svojem posestvu. Takoj za vasjo se mu je pridružil lovski čuvaj Magušar, ki je bil oborožen s puško in namenjen po svojih službenih poteh. Stara nasprotnika sta se takoj začela pripraviti. Na poti ju je srečal mali posestnik Franc Bošter, ki je že od daleč čul razburiljive pogovore, razumel pa je iz vsega samo to, da je Bernik dejal: "Če že mišiš, pa suni, meni tako ni do življenja". Slišal je tudi Magušarjev odgovor: "Daj mi no že mir".

Mož, ki je dobro poznal stara

žini J. Pucel in vsem ostalim. Ker pa naš sopevec J. Lesar ni mogel priti radi gotovega vzroka, tudi njemu lepa hvala, samo deležen ni bil ničesar.

Še enkrat iskrena hvala!

Mary in Math Bombach.

Peter Zgaga

Zivel je možak, ki je prepotoval vse dežele sveta. Kot petnajstletni deček je šel z doma, vrnil se je pa kot petdesetletni možak, velik, čvrst in močan, lepega, zagorelega in izrazitega obraza. Kamorkoli je prišel, so bile vse ženske nore za njim.

V svetu si je pridobil veliko znanja, pisal je potopisne črtice in predaval o svojih doživljajih.

Njegovo stanovanje je bilo nekaj posebnega. Po stenah levje in medvedje kože, po kotih turški čibuki, po policah kipi velikega ljudhe.

Vsepolno raznovrstnega orožja je imel, tla so bila pokrita z debelimi perzijskimi preprogami, ob oknu je pa visela kletka, v kletki je pa naganjal svoje norčije veliki papagaj.

Nekoč je bila zbrana pri njem pestra družba dam iz najfinije družbe. Stregel jim je s kitajskim čajem in jim pripovedoval svoje doživetjske.

Vse so ga verno poslušale in so zanimale za vsako malenkost v njegovem stanovanju. Najlepsi in najmlajši med njimi, ki je bila komaj par mesecev poročena, je posebno ugajal lepi papagaju.

— Kje ste ga dobili? — je vprašala.

— Na Javi sem ga dobil pred petindvajsetimi leti. Izza onega časa je bil moj najzvestejši spremljevalec. Z njim sem prepotoval ves svet.

— Pa zna kaj govoriti? — Seveda zna.

Lepotica je stopila h kletki in začela govoriti priču razne ljubeznivosti.

Papagaj je je nekaj časa debelo in začudeno gledal, nato je pa zahreštel vanjo:

— Tak molči že vendar in sleči se!

Pismo modernega zaljubljenca: Dragi otrok! V naglici se to pismo! Čez uro bodo pošto skrivnice že izpraznile! — Seveda bi si pa rajši želel, da ostane pismo tu in da se jaz popeljem k tebi!

Hrepenim — treba je potpeti. Ali si že plačala plin in elektriko? — Dames je govoril nekdo v radiu o gospodarskem položaju. "Ne tožite", je dejal, "pravica je pred nasiljem!"

Včasih pomisljujem o marsičem. Potem se snue vse okoli majhne besede: "Zakaj?" — In hipoma spoznaš, da si govoril samo ljudem. Iskal si ljudi in so ostali nemi.

Včasih premišljujem — sicer ne bi smel misliti! — kaj je še ostalo od tebe in mene... Oprosti dete. Nisem te hotel žaliti. — Kajti ljudje smo... in jaz te ljubim!

Sedaj si gotovo že dolgo v postelji. — Lahko noč, ljubezen moja! Hitro še poljub Jaz kadim sedaj zadnje cigareto in premišljujem, zakaj moram premišljevat o tebi!...

Lahko noč, dete moje. Časi so vedno hujsi! Delam si skrbi, ker je treba živeti! — Prvega pošljem najemnico za sobo! Lahko noč, moja draga! Za danes konec!

Sodnik je rekel postarni devici: — Koliko ste stari gospodična? — Silno je zardela in zajecala: — Dvajseto leto sem prekoračila.

— Tako? — se je začudil sodnik. — Dvajseto leto ste torej prekoračili? Kaj je bilo pa s tridesetom letom? Trideseto leto ste pa najbrž preskočili, kaj ne?

Reven pečlar je vprašal bogato vdovo: — Vi ste gotovo zelo bogati, kaj ne? — Seveda, — se je zasmejala. — Po možu sem pededovala dvajset tisočakov.

— Ali me hočete vzeti za moža? — O, tega pa ne. Prisegla sem, da se ne bom nikoli več poročila.

— Sej sem vedel, da me ne boste vzeli.

— No, če ste vedeli, zakaj ste me pa vprašali?

— Zato, ker sem se hotel prepričati, kako je človeku pri sreči, če v hipu izgubi dvajset tisoč dolarjev. Sedaj vem. Hvala vam.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

M. D. F., Penowa, Pa. — Žal, da vam o oni zadevi ne moremo dati nobenega natančnejšega pojasnila.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprošili, naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

GRIGORIJE BOŽOVIČ

MATI

(S pisateljevim dovoljenjem prevel iz srbo-hrvaščine T. P.)

Vsem se nam je čudno zdelo, ko je ženica tako moško šla za običnim svetovavcem in njegovimi pandurji, da si ji bili povedali o strašnem pokolju in jo vzeli s seboj, da na lastne oči vidi vse.

Nedaleč od ceste proti Peči, prav tam, koder je do zedinjenja tekla enogorska meja, na navkrebrnem pašniku nad vasjo Velika Krnjina, so po kratkem boju posekane ležale njene žrtve. Na razgrnjenem vojaškem plaču je počival mlad žandarmerijski podnadrednik, doma nekje iz Slovenije, ko da je zaspal. Smrt se mu je slabo poznala na licu; ni ga napravila grdega ko da se je celo ona spošljivo poklonila pred njegovim vršenjem dolžnosti. Malo naprej sta drug zraven drugega ležala na travji dva brata Arnavta, odprtih ust in z grozo v oči. Očitno je bilo, da so ju iznenadili iz zasede. Malo nad njunima glavama se je v kréh boril z mrtvo njihovo oče Din Kalušan, ki je bil nevarno ranjen in mračen in se ni vedel, kaj bo z njim. Ko da mu je nekdo v odmerjenih predskih doljavah moči, se je zdelo, ko se je zdaj pa zdaj oziral na svoja dva mrtva sinova, dva divja zokola, in stiskal zobe ko da se kesal, ker ni imel sreče, da bi pobil še katerega od Srbov, še katerega od orožnikov, ki so mu danes pristrižili krila...

Po travi naokrog so popadali prebledeli orožniki in oboroženi Arnavti, ki so jim pomagali pri pohodih. Na osamelih vzpetosti je sedel poročnik Skočivoda. Ovrtnik na bluzi, si je odpel, dvignil prednji del kape in znoj si otira in topo glada na ta mučni prizor, katerega pred nekaj trenutki se ni bilo. Nihče ni spregovoril. Dasi uspeh ni bil malenkosten, škoda ne prvelika in nečastna — kadar puška počne, se mora umirati — je skrivnost, grobih potez smrti vendar omehtala vse te ljudi, ki so sicer po svoji dolžnosti morili oblečenega človeka ko divjo zver.

Poročnik je samosvoj in in trdo srčen človek. To se mu ni prvič primerilo. Pa bi kljub temu rad pokazal, da mu je žal teh ljudi. Hribovec je pa ima hribovca rad in zdi se mu, da so mu Arnavti nekako blizki. Lovcu je žal ustreljene srnce; pa vendar vselej, ko mu pride na streljaj, dvigne puško nanjo. Dokler se mu ne zagnusi. Skočivoda ko da je kljub vsej svoji navidezni grobošti nekaj podobnega preživljal v gusi.

Din Kalušan iz Velike Krnjine je bil nevarčen človek. Se za Turkov je slovel kot konjski tat in raz-

bojnik in enkrat so ga bili celo obsodili, pa je ušel iz solunske Kanli-kule. Pri svojem poslu se ni držal dobrih arnavtskih navad. Če se Arnavt odpravil krast, ne bo nikoli ubijal; če bi se pa ubijal namenil, ne bi za vse na svetu kradel. Kalušan pa je privzel nasprotni postopek in v vsej okolici je veljal za težkega zločinca. Zaradi tega je po prvi osvoboditvi zbežal v Albanijo, se za časa naših porazov vrnil in vsem po vrsti mnogo lo. Sinove je poklical, pobegnil v tozdoze in bil v strah in nadlego — užaq tu nisi os ošnapa težepuzi do današnjega dne, ko je vse to drago plaču. Ljudje so pripovedovali, kako sta njegova sinova mnogokrat streljala v zrak, medtem ko je en krvolečno pomeril na trudnega srbskega kosca ali orača. — Skočivoda zelo verjetno da ni dovolil, da bi kačaka do konca pobili, kot delajo s težkimi ranjenci v podobnih slučajih. To zato, da bi vsaj pred smrtjo mogel občutiti, da ni dobro počenjati vse, ker se človeku poljubi...

Starka se je približala gruči. Plaho presenečenje ji je ležalo na obrazu, da si ji bile poteze na licih krepke in ostre. Prav nič žalosti in pobitosti ni bilo mogoče opaziti na nji. Moško je ta mati obvladala svoje srce in delala po starih navadah, ki velevaljo; ne jokati, ko padajo ljudje in ko mrtva telesa hočejo biti čimprej pokrita s hladno prstjo. Pokonci in smelih korakov je šla in si od časa do časa popravljala sive, nedolge lasne iznad čela. Opanke je bila v naglici samo nateknila in so ji mahedrle ko copate. Zadnji del obleke se ji je bil povesil čez kolik ko vsaki postarši ženi, ki ne gleda mnogo na zunanost. Črno ruto na glavi pa je bila lepo zavezala. Grobne hlače iz domačega sukna so ji nagajale pri hoji, ki je bil bolj moški ko ženski in starega človeka podobna. Modrec je bila nad pasom tesnejše zapela, srajca pa ji je na prsih globoko odpeta kot jo nosijo vse hribovske matere, ki nikoli ne skrivajo svojega materinstva.

Za vse prisotne je nastal mučen trenutek. Zanj ne.

Poročnik se obrne k občinskemu svetovavcu z besedami: — Naj pogleda, če so ubiti res njena sinova in mož. Potem je v travo povslel pogled.

— Pa tudi če so, gospod — spregovoril starka brez obotavljanja; — zakaj bi se sovražili, ko nas usoda spremlja povsod, otrok...

Po teh besedah jo je občinski svetovavec molče pustil naprej.

— Da, moja sinova sta, moja otroka!... — Da si nam zdrava! — ji je težavo dejal občinski svetovavec z ostalimi Arnavti in skriival svoje oči pred njenimi. — In vsi vj da ste mi zdravi!... Z dobrim naj vam Bog povrne!... Ali smem? — spregovoril in ne da bi čakala odgovora stopi k starejšemu sinu in poklekne tik njegove glave.

Pazljivo mu popravi pokrivalo na glavi, popolnoma zbrano izvleče novo pisano arnavtsko ruto iz nedrija, nežno obrise sinu čelo in ustnice pa ga pokrije z njo. Nato poklekne na obe kolena, sklene roke za molitev, dvigne oči proti nebu in šepetaje izmoli zadnjo muslimansko molitev in poboža z obeh rokama sina po pokritih licih. Ko konča, vstane in se z druge strani približa mlajšemu, napravi z njim isto ko s starejšim, samo da ga dvakrat poboža: prvič po obredu, vdrugič radi tega, ker je mlajši. S smehljajem na ustnicah mu je izšepetala par besedi. Ko tudi z drugim odpravi, vstane in počene ob njunih nogah. Počasi in nežno in brez drhtenja sruje prvega sina in mu natakne nove nogavice, ki je je dotlej imela zataknjene nekje za pasom. Isto stori z mlajšim. Vse to je opravila s tako pazljivostjo ko kadar ju je v otroštvu kopala in oblačila, pa se je bala, da ju ne pobje, ko sta razposajeno brčala okoli sebe in kričala z rokami, da bi čimprej prišla do njenih prsi.

— Tako, otroka! — spregovoril zopet, se dvigne in ju pogleda. — Tako, sokola moja, da vaju mati preobuje in vama poželi oni svet... Bog naj vama da večni mir!... Da, sokola materina, ne bom žalovala za vama!... Mir vama!... Vse dotlej se ni niti ozrla na še živega moža. Tudi on ni tega začel.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

"Cream of the Crop" LUCKY STRIKE CIGARETTES "IT'S TOASTED" "Posebna zaščita mojega grla" "It's toasted" Zaščita Vašega Grla—proti dražljajem—proti kašlju

NADUTOST IN KRIZA

Odkar je pozval lord zakladnik angleške državljanke, naj ne nosijo po nepotrebnem denarja v inozemstvo, je zavladal velik mir po uradih, ki izdajajo potne liste. Še la ni so pobežnili v zimskih mesecih kakor je navada desetisotih Angležev pred domačo meglo. Parniki za Kanarske otroke, francosko Riviero in Italijo, so odhajali natlačeno polni. Angleški listi imajo za naše pojme dokaj nenavaden oddelek "Društvene vesti", ki prinaša samo novice iz višjih krogov. Mislijo moramo, da ne tvori angleška plemiška družba tako zaprtega kroga, kakor je bilo na primer v predvojni Avstriji, in da hoče vsak mali trgovec, čim se mu posreči zgraditi malo vilo "na dežeh" (t. j. v mestni okolici) urediti svoje življenje kot pravi gentleman. Te novice so prinašale dolge liste imen potujočih lordov, slike lady X v pižami v morskem kopalisku ali mistera Y v kavarni v Nizzi. Toda zdaj dnevno opominjajo časniki, da bi bil slab Anglež, oni ki gre v inozemstvo. Čim se je omožila krajičina nečakinja, so pričeli pisati listi, da na noben način ne bosta smela mlada zakonca na ženitovanjsko potovanje izven Angleške, če se zavedata lastnega ugleda, ki nalaga dolžnosti. Zato se večkrat sliši v angleški družbi: — Radi bi potovali na jug... tako smo vajeni. A to ni mogoče. Zapisali bi nas v črno listo "slabih Angležev", ki jo prinašajo dnevniki. Zato bo ostala letos angleška primenada v Nizzi brez Angležev. Seveda ne bo kraljev stric, 80 letni vojvoda Connaughtski, zelo olajšal krize s tem, da bo letos prvič pogumno kljuboval dežju in mrazu v domovini. A tudi njegova žrtve je značilna za javno disciplino, ker ima na Rivieri lastno slajno palačo.

Angleži, so med vojno zahajali tudi v gostilne v jeklenih celadah in pripovedovali kilometrske pravljice o lastnih doživljajih na fronti. Po vojni so postali hudo rdeci in prerokovali svetovno zmago boljševikov. Zdaj je to že iz mode, in snobci so sveda izrabili v svoje krize. Hočejo izgledati kakor nesrečne žrtve brezposelnosti. Pariške dame nosijo črne klobuke "a la crise". Bogate Američanke pospravijo v omare drago porcelanasto posodo in nakupijo novo iz preproste kameline. Angleške dame nudijo na "čaju ob petih" povabljenim gostom namesto dosedanjih platnenih, japonske prtiče iz svilenega papirja (ki stanejo še več). Lakaj, ki raznaša čaj, ima namesto fraka navadno kratko črno sukno, in zavihni — krizi na ljubo — niso niti svileni. Kako ganljivo je to vpoštevanje težkih časov in brez poselnosti, ki ga povdarjajo londonski modni poročevalci! Vodilni berlinski dnevnik tudi priporoča v oddelku "Dnevni nasveti" za krizo primerno enotno moško obleko. Mora biti temne barve z zavihanimi hlačami — tudi zvečer. — To ima seveda svoj pomen: saj hodi brezposelnj peš po blatu. A glavni izraz krize je debela nevarno zavozlana pietena volnena ovrtnica. Zato pa so dovoljene svetle rokavice: povdariti morajo tudi v težkih dneh potrebnost zdravega optimizma. Snob, ki ima v omari več sto svilenih ovrtnic, si bo torej kupil še eno volneno ter bo smatral da je opravil svojo dolžnost napram krizi. Lahko poda roko pariški dami v klobučku a la crise. Slednji se tako imenuje, ker porabi jako malo blaga, a je dosti drag: ta roba zdaj nudi največ za služka pariškim modnim hišam. Kakor rečeno, vsaka doba ima svoje snobe. Ne bi se splašalo o njih več govoriti. A odkod izvira dnevno rabljen izraz "snob" in "snobizem"? Pariški Annales prinašajo sledečo jako verjetno raz-

lago. Beseda je prav stara in se je rodila na angleških univerzah, v srednjeveškem Oxfordu in Cambridgeu. V starih časih so se ločili visokotoleci v dve skupini: plemstvo in navadne smrtnike. Slednji so bili zabeleženi s francosko oznacbo: sans noblesse. Navadno se je rabila kratka "s. nob.". Meščanski dijaki, sinovi odvetnikov in trgovcev, niso smeli stanovati v rezervnih kolegijih za plemiče in i sploh so uživali manjši ugled. A imeli so dosti denarja. Vedno so se oblačili po zadnji modi in pretirano povdarjali lasten dober nastop, da bi na ta način zatajili svoje skromno pokolenje. Na vse kriplje so hoteli prekositi dijake iz starih plemiških hiš. Sinovi pravih lordov so zasmehovali njih naduto nenaravno zunanost. Tako je nastala beseda snob in celo samostalni snobizem. Slednji je kmalu dobil širši pomen in je zdaj v rabi za vse številne domišljajce, gizdaline, nadežje, ki jih srečamo tudi v sedanjih demokratičnih časih menda na slehernem področju javnega življenja.

NAJVEČJI JEZ NA SVETU Poročajo, da je podkralj v Indiji lord Willington svečano otvoril takezvan Lloydov jez v Sukturu, zvečan z mrežo sedmih mogočnih kanalov, po katerih se bo umetno namakala doslej nerodovitna, od pripekajočega solnca sežgana pokrajina, ki je po površini približno tako velika kakor Anglija. Tam, kjer zemlja doslej ni prinašala človeku nobene koristi, kjer je bilo vse suho in mrtvo, bo zdaj kmetovalce z vselejnjim delom, saj bo prepričan, da bo žel tam, kjer je sejal. To je največja naprava za namakanje nerodovite zemlje na svetu. Čela pokrajina Sind nima nikoli dožja, tako da je reka Ind, ki teče skozi njo, za večino prebivalstva edini življenjski pogoj. Ta indijski pokrajina šteje 3.500.000 prebivalcev. Lloydov jez je dolg približno 1 angleško miljo in ima 66 obokov, vsak meri 60 čevljev v premeru. Voda iz reke Inda, tekoča iz Himalaje v Arabsko morje, se bo razlivala po vsej krajini po mreži kanalov v dolžini 7000 milj. Nekateri kanali so širši od Sueškega preliva, omrežje korit, ki so spojena s temi kanali, pa meri 35.000 milj. S tem bo omogočeno obdelovati 6 milijonov akrov zemlje in vsako leto bodo pridelali tu približno za 30 milijonov funtov Sterlingov žita. Stroški za jez in kanale so znašali približno za 15 milijonov sterlingov. Svečane otvoritve Lloydovega jeza se je udeležilo po svojih zastopnikih vse prebivalstvo pokrajine Sind.

Koledar za l. 1932...

VSEBUJE poleg spisov dveh naših najboljših opazovalcev—Marka Rupnik in Franka Troha — dosti čtiva za ljubitelje povesti; tudi več zanimivih člankov, tehničnih razprav in drugih zanimivosti. Bogato je ilustriranih več člankov s slikami, ki bodo vsakega zanimali.

Cena 50c

Vpoštevajoč slabe gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes.

Slovenic Publishing Company 216 West 18th Street New York, N. Y.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA Angleško-slovensko Berilo (ENGLISH SLOVENE READER) Stane samo \$2.— Naročite ga pri KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 West 18th Street New York City

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

VSE SE PREBOLI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA Za Glas Naroda priredil I. H.

25

(Nadaljevanje.)

Gospica Greta, zljaj ste vendar svoje lepe lase žrtvovali modri. Zato bi vas moral zmerjati in biti na vas hud. Margareta dvigne glavo in pogladi lase nazaj: — Pa je vendar tako bolj udobno in prijetno. — In lepo vam pristoji. — pripomni z ljubeznjivim pogledom. Drži jo za obe rami in govori: — Greta, ljuba, ljuba Greta! Proseče gledajo njegove oči na njene ustnice, h katerim se je bližal s svojimi. Toda plaho in v veliki zadregi se izogne njegovemu poljubu, rekoč: — Mati, gospod Ahčin! — In se mu izvije. Žalosten in razočaran gleda za njo. In kmalu je opazil: Margareta je postala drugačna. Nekaj zakritega je ležalo na njej, nekaj žalostnega, hrepenečega. Izginila je njena deklisna svežost in brezskrbnost.

Izgledalo je, kot da je nekaj težbi. Mogoče je bila temu kriva njena mati, ki je včasih bila nezonsna. Toda pri vsem tem bi morala nekoliko pozabiti na domače razmere. In mati ji je v resnici pogosto očitala, da se je pri baronici razvadila, da zahteva vedno več, da porabi pri baronici preveč časa, in da njo, mater, zanemarija, da nima za njo nobenega srea. Vsa ta očitanja je Margareta voljno prenašala in Joško jo je samo pomiloval. Kako rad bi ji bil pomagal.

Pa kako! Prej mu je vse zaupala in si pri tem olajšala sree, zdaj pa so bile njene ustnice tako stisnjene, kot bi hotela zadržati vsako besedo in oči so imele vedno tako odtujen pogled.

Pogosto je zvečer sedel pri mizi z Margareto in materjo, toda nikdar mu Margareta ni dala priložnosti, da bi bil sam z njo.

Joško je pripovedoval o svojem delu in svojih načrtih in Margareta ga je poslušala z zanimanjem, dasi ni bilo to več ono staro zanimanje.

Nato pa je morala primerjati. Zadnje četrletje ji je poostriilo vpogled v zunanje stvari.

Joškova zanemarjena obleka se je zelo ločila od elegantne Ulrichove obleke.

Najmanj pa so bila po volji Margareti Joškova vprašanja o Ulrichu. Zelo je morala zatajevati svojo zadrego, ko mu je odgovarjala.

Nekoga dne pa prinesel pismonoša zavitek. Burno ji utriplje srce, ko je na ovitku zapazila Ulrichovo pisavo. Naglo steče v svojo sobo in s tresočimi rokami odvijte papir. Enkrat, vendar enkrat nekaj od nje! Poslal ji je svojo knjigo: "Ljudje v polmraku".

Na prvi strani je bila njegova slika, katero je Margareta dolgo gledala. Popolnoma isti je bil. Bil je lep obraz s prijaznim nasmehom in okoli ustn zaničljiva ironija. Te ustnice! Kako vroče jo je poljubljal! Živela je v mislih nanj in sledeč nepremagljivi sili sili svojega srea poljubi njegovo sliko.

"Ti!" — šepete z zaprtimi očmi. In v tem šepetanem "ti" je bila nepopisna ljubeznjivost.

Odpre knjigo; kot kako dragocenost jo drži v roki. Tukaj je bilo napisano, kar je iskala: "Gospici Margareti Homčevi, svoji ljubeznjivi pomočnici, poklanja v spomin baron Ulrich Kamnikar".

Ni drugega? Toda zopet si misli, da s tem, da ji je poklonil knjigo, ni mogel pisati nič osebnega. Mogoče je bilo v pismu, ki je bilo priloženo knjigi, kaj več. Naglo preletijo njene oči vrste. Bere:

Velesencjena gospica Homčeva:

Konečno je po dolgem odlašanju izšla moja novela "Ljudje v polmraku". Dovoljujem si svoji marljivi pomočnici pokloniti eno knjigo. Moja mati se počuti boljše, odkar je bila na Boleanu. Zopet se je privadila na življenje na deželi, kar je edino dobro za njo. Z veliko ljubeznijo govori o Vas in upa, da Vas bo prihodno pomlad zopet videla, v slučaju, da pride zopet v Vaše mesto. Pošilja Vam mnogo pozdravov.

Mislila, da je moj prijatelj Joško Ahčin zopet pri Vas. Predavanja na vseučilišču so se že davno pričela. Prosim, izročite mu moj pozdrav in tudi njemu bom poslal eno knjigo. Vse najboljše Vam želi

Vaš udani

baron Ulrich Kamnikar.

To je bilo vse. Nobene prisrčne, tajinstveno besede. Samo ta površina plehka ljubeznjivost za njo, kot za vsakega drugega. Najgorenje razočaranje se je dvignilo v njej. Vedno in vedno prebira pismo, da bi vsaj nekaj dobila iz njega, kar bi jo veselilo. Toda mrtve in mrzle so stale erke pred njo.

Mogoče je mislil, da bi njegovo pismo prišlo v roke Jošku ali njegovi materi in zato je bil v pisanju tako previden. Toda vse te njene misli so bile slaba tolažba.

Nato lista po knjigi. O, saj je poznala vsebino te novele tako natušno. In bere: — Moja si! Vse hočem zaradi tebe pustiti O tebi sanjam cele noči. Od večnosti sva določena eden za drugega.

Vroč rdečica ji zalije lica. Kako je prišel nad njo spomin na ono uro. Bere dalje:

— Ljubim te, ljubim te, Borvin! Tvoja hočem biti! Kaj mi je mar za koga drugega! Vzemi me! Nobene druge misli nimam kot tebe.

— Nobene druge misli kot tebe! — govori Margareta polglasno in počasi zpusti knjigo.

Brez vsakega izraza ji strme oči v daljavo. Okoli ustn se ji razljuje bridkost. Krčevito ihtenje začne stresati njeno telo. Z rokami si zakrije obraz. O, to veliko razočaranje, kako jo je bolelo! Nato pa zopet premišljuje, česar ni mogla razumeti. Saj jo je vendar imel rad — zakaj se sedaj tako malo briga za njo? Ali ima toliko dela?

Pa, saj je bil vedno tako len s pisanjem. Njen, mati se je mnogokrat pritoževala zaradi tega. In tudi Joško.

Boječe se ji priplazi iz upanje: prav gotovo ga bo videla v januarju, ko se bo peljal proti jugu. Drugače ji ne bi bil o tem pisal. Zdaj je saj imela povod mu zopet enkrat pisati. Zahvaliti se mu mora. Najrajši bi mu bila takoj pisala in mu povedala, kaj polni njeno hrepeneče sree.

Popoldne je videla Joška.

— Gospod Ahčin, pogledjte, kaj sem danes dobila. Tudi vas bo zanimalo.

S tem ponudi Jošku knjigo, ki jo naglo prime.

— O, novo Ulrichovo delo! — "Ljudje v polmraku", — govori počasi, nato pa pokima in nadaljuje: — Tudi on je vaših človek v polmraku, katerega ne moreš zgrabit kot lepi, jasni dan. Mnogokrat je na njem nekaj meglenega.

Ogleduje knjigo.

(Dalje prihodnjšč.)

MATI

Nadaljevanje s 3. strani.)

hteval. Otroka sta prej na vrsti, da sta mrtva. Ta navada je od zdavnaj ostala, tako delajo matere, pa če imajo še tako rade svoje moše.

Sedaj z globokim pogledom in skoraj nasmejanu pogleda moža, da bi mu vtila poguma:

— Da si mi zdrav, stari! Sinova sem uredila... Bodi junak, kajti puške so za ljudi... Tolaži se!... Ali bi rad vode?... Nočeš?... Da ti je niso že dali?... Hvala jim!... Potolažen bodi!...

Rada bi se mu približala in ga vzeval v naročje ali pa bi mu popravila to in ono stvar, za ne more, ker ji je mož in žena kaj takega ne sme storiti pred ljudmi, celo v takem trenutku ne. Zato pa skoro zapovedujoče spregovori občinskemu svetovavcu, naj to on napravi, sama pa se nameri k podnaredniku, obrnivši se k poročniku:

— Ali mi boš dovolil?... Tudi on je materin sin, ali sedaj je ni tukaj, matere njegove. Oh, težko govori materi!... In kakšen junak je!... Morda ne bo prav po vaši veri?

Skočivoda je pokimal z glavo v znak odobravanja, ali spodnja ustnica mu je zaigrala od iznenadenosti radi tolikega spoštovanja.

Kot malo prej svojima sinovoma se je ženica približala plavalosemu Slovincu, pokleknila zraven njega, ga prijel za loko in svojo položila čez njegovo in jo začela nežno in z občutkom božati. Hkrati je strašno, ali brez solza, naričala in se mesto njegove matere, ki je daleč, takole razgovarjala z njim:

— Težko meni za teboj, otrok!... Še v smrti si tako lep: kakšen si bil šele živ?... Uboga tvoja mati!... Kako ponosna je bila nate, kaj vse bi dala, da te vidi, da te poboža po tvojim mladeniških licih!... Ali danes je daleč proč, danes ne ve, da ti mrtve ležiš!... Da ležiš tu, na tujem, kjer si se mučil, daleč od rojstne hiše, od domačega pokopališča; daleč od sester in žlah- te, daleč od domovine. Ah, sokole! Ni tvoje matere, da bi te po vaši navadi v solzah okopala, da bi jokala nad teboj, za tvoje razvelo mladostjo... Danes ne bo črnih rut, ki bi jih žene nosile za tvojo krsto in s tem lesu in kamenu pokazale, koliko jih žaluje za teboj... Ah, lep si ko uzakojena lepota, ko srnjak, ko zmaj. Naj bo lahko materi, ki te je brez zibelke na rokah odniala!... Težko mi je. Ne vem, kako je prav po tvoji veri in ne znam jokati in žalovati nad teboj, kakor si, tako mlad in krasan, zaslužil. Da mi je dan, da priklieem srea vseh ožaloščenih mater na tem svetu, pa da se izjokamo nad tvojo divno glavo, sokole moj! Jezero solza bi nalila okrog tebe, da bi ko labod zaplaval po njih, prav ka-

kor oni, ki se odtrga od svojega kroga in pade v Drin in do nebes kriči, ker je ostal sam in brez svojih!... V miru potuj, sin! Mesto tvoje matere ti govorim te besede. Bolj mi je hudo za teboj ko za mojima sinovoma! Sokole, pišče materino, jagnje nebojgleno, joj, joj!

Pri teh besedah je obe roki stisnila v pest, jih z ognjem naslonila na svoje usahle prsi, globoko vzdihnila in se nemo zagledala vanj. Arnautski je naričala, pa so jo Skočivoda in orožniki okrog popolnoma razumeli ko da je v njihovem jeziku govorila. Tako težek vtis je napravila, da so nekateri začeli jokati, poročnik pa si je vznemirjeno in težko popravljal bluzo in se boril, da tudi sam ne bi zajokal. Arnauti so presenečeni obrnili glave v stran in niso vedeli, kako bi se v mučnem položaju znašli. Tudi nje je žalostni prizor od srca ganil.

Starki pa ni bilo še zadosti. Dvignila se je in dala znak z roko enemu od pandurjev:

— Ruto sem vzela s seboj, da bi mrtvega moža pokrila. Vprašaj jih če je po njihovi veri, da pokrijem tega iz tujine?

Skočivoda je prikimal. Ona pa je izvela svežo ruto, obrisala Slovincu čelo in ustnice, ga pokrila, nekaj tiho in pobožno zašepetala, ga pobožala po licih in kriknila:

— Mirno spi in po svoji veri, otrok!...

Ko so začeli mrtvece vsakega posebej polagati na vozove in ženicni raztolmali, da je poročnik samo iz obzirnosti napram njej spremenil odlok in ni kačakov odpejal v sree, se mu je hotela približati, da bi se mu zahvalila. On pa je naglo vstal in se napolil proti gozdu, ker ni mogel več zdržati. Morda se je svoje matere spomnil, ki živi daleč nekje v lačnem hercegovskem Krasu, in pomislil, da bodo tudi njega, in morda celo kmalu, takole z neke ledine naložili na od pušk in revolverjev prestreljen voz.

— Gospod! — je s prošnjo v glasu kriknila za njim. — Pri materinskem mleku vas zaklinjam, ponosite tega orožnika naravnost v Devič in poleg cerkve ga zakopljite, tam pri svetem Janičju!... Saj mati mu tako ne bo mogla na grob...

Nato se je namerila na mesto, kjer sta njena sinova ležala. Sklonila se je in pobrala nogavice in opanke, ki jima jih je bila sezula, vrgla vse čez roko in se težkih, raztrganih korakov napotila za vozom kot podkošana, pa še vedno s silo vzravnavala glavo in krillila s starimi in onemoglimi rokami.

(Iz knjige novel — "Rožbe zarobljeno.")

USPEHI MODERNE ZNANOSTI

Neki vodilni zvezdoznaneec je pred kratkim izjavil, da se je učenjakom posrečilo šteti atome na gotovem delu solne oble, ki je oddaljena od zemlje 92.000.000 milj. To štetje je omogočeno z izredno natančnimi instrumenti, ki so že sami po sebi čudovita dela znanosti. Na podlagi tozadevnih študij so učenjaki dognali, da je površina solna sliena površini zemlje s to razliko seveda, da je na solncu dosti večja vročina.

Solnce je tako daleč oddaljeno od zemlje, da bi moral voziti vlak šestdeset milj na uro skozi 175 let, da bi premeril to razdaljo. Da je mogoče na tako razdaljo šteti atome je dokaz, kako je moderna znanost napredovala.

Industrija se vedno bolj poslužuje modernih iznajdb. Znanstvena uporaba gorkote je zelo važen pojav v moderni industriji. Zanimiv primer znanstvene uporabe gorkote je proces prajzenja, ki ga uporabljajo izdelovalci Lucky Strike cigaret.

V vsakem tobačnem listu so že po naravi navzoči razni dražljivci, ki povzročajo draženje grla in kašelj. Za odstranjenje teh dražljivcev so uporabili izdelovalci Lucky Strike proces prajzenja z uporabo ultravioletnih žarkov. Izgane dražljivce prodajajo izdelovalcem kemikalij. V Lucky Strike niso navzoči in zato so Lucky Strike vedno mile vašemu grlu.

Nobena druga cigareta na svetu vam ne nudi zaščite grla potom procesa prajzenja. Vodilni kinematografski igralci so se poslužili te prilike, ki jo nudijo Lucky Strike. Vedo, da morajo skrbeti za svoj glas in grlo, ako hočejo uspeti.

Dosti vodilnih igralcev je odobrilo Lucky Strike in ta odobrenja so vsebovana v oglasih vseh vodilnih listov po deželi.

Znanost je tudi prispevala tab na zavoji iz cellophana, ki ohranja Lucky Strike v istem svežem stanju kot so bile, ko so zapustile tovarno.

Vodilni izdelovalci vedno z veseljem uporabljajo znanstvena odkritja za izboljšanje svojih produktov. Vedo, da ljudje zastevaljo najboljše ter da cenijo kakovost izdelka.

Žrtev žganja.

70-letni Ivan Nemet v Križevcih je pomagal kmetu Franju Topolovčiču kuhati žganje. Starec je ostal čez noč pri kotlu, gospodar je pa šel spat. Noč je dolga in Nemet se je bal, da ne bi zadremal, pa je počasi enkal žganje in se ga je počasi nalezal. Zjutraj so ga našli pri kotlu mrtvega.

SHIPPING NEWS

- 11. februarja: Deutschland, Hamburg, Cherbourg, Europa, Cherbourg, Bremen
15. februarja: Berengaria, Cherbourg
17. februarja: Ile de France, Havre
18. februarja: New York, Hamburg, Cherbourg
19. februarja: Saturnia, Dubrovnik, Trst
20. februarja: Bremen, Cherbourg, Bremen
25. februarja: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg, New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
26. februarja: Mauretania, Cherbourg
27. februarja: Europa, Cherbourg, Bremen
3. marca: Hamburg, Hamburg, Cherbourg
4. marca: Ile de France, Havre, Berengaria, Cherbourg
9. marca: Bremen, Cherbourg, Bremen
10. marca: Deutschland, Hamburg, Cherbourg
14. marca: Augustus, Dubrovnik in Trst
17. marca: New York, Hamburg, Cherbourg, Europa, Cherbourg, Bremen
22. marca: Ile de France, Havre
23. marca: Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
24. marca: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg
25. marca: Bremen, Cherbourg, Bremen
28. marca: Mauretania, Cherbourg
29. marca: New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

NARAVNOST v JUGOSLAVIJO

Novi jadranski orjaka SATURNIA in VULCANIA sta celinoma med največjimi in najhitrejšimi ladjama sveta. Ugrona služba vas čaka? Ujgorni, posrečni uslužbeni, ki govore slovensko, so vam na razpolago, in hramo pomislite na kratko, ceneno letenško vožnjo v Slovenijo. Mali stroški za prilagojeno in brezplačno vizjo. ODLIČNE SIE za Potovanje V ŠPARE! NARAVNOST V DUBROVNIK IN TRST SATURNIA 19. FEBRUARJA (4 P. M.) 24. MARCA (4 P. M.) AUGUSTUS (N.G.I.) — 14. MARCA Katerikoli agent vam bo rezerviral kabino COSULICH LINE 17 Battery Place New York

- 31. marca: Hamburg, Hamburg, Cherbourg
2. aprila: Milwaukee, Hamburg, Cherbourg, Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam, Europa, Cherbourg, Bremen
6. aprila: Aquitania, Cherbourg
7. aprila: Deutschland, Hamburg, Cherbourg
8. aprila: Ile de France, Havre
9. aprila: Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
13. aprila: Bremen, Cherbourg, Bremen
14. aprila: New York, Hamburg, Cherbourg
15. aprila: Mauretania, Cherbourg
20. aprila: Europa, Cherbourg, Bremen
21. aprila: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg
22. aprila: France, Havre
23. aprila: Cleveland, Hamburg, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
27. aprila: Aquitania, Cherbourg
28. aprila: Hamburg, Hamburg, Cherbourg
29. aprila: Rotterdam, Cherbourg, Bremen
30. aprila: Ile de France, Havre
Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

DRUŠTVA KI NAMERAVATE PRIREDITI VESELICE, ZABAVE OGLAŠUJTE "GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici. CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI (Nadaljevanje.) Kako sem se jaz likal (Alešovec) II. zv. 60
Kako sem se jaz likal (Alešovec) III. zvezek 60
Korejska brata, povest iz misljonov v Koreji 30
Krvna osveta 30
Kmečki punt (Senon) 60
Kuhinja pri kraljici gosji nožici 50
Kaj se je Markaru sanjalo 25
Kazaki 60
Križev pot patra Kupljenika 70
Kaj se je izmislil dr. Oks 45
Levstikovi zbrani spisi 40
I. zv. Pesmi; Ode in elegije; Sonete; Romane, balade in legende; Tolmač (Levstik) 70
3. zv. Slika Levstika in njegove kritike in polemike 70
Trdo vezano 1
Ljubljanske slike, listni listnik, Trgovca, Kupčijski štražnik, Uradnik, Jezični doktor, Gostilničar, Klepetulje, Natakareca, Dubovnik, itd. 60
Lov na ženo (roman) 50
Lucifer 1
Marjetica 50
Materina irtev 50
Moje življenje 70
Mali Lord 80
Milionar brez denarja 75
Maron, kršćanski deček iz Libanona 25
Mladih zanikernicov lastni življenjski topi 75
Mlinarjev Janez 50
Musolin 40
Mrtvi Gostač 35
Mali Klatež 70
Mesija 50
Malenkosti (Ivan Albrecht) 25
Mladim srecu. Zbirka povesti za slovenska mladino 25
Misterija, roman 1
Na različnih potih 40
Notarjev nos, humoreska 35
Narod, ki izmira 40
Naša vas, II. del, 9 povesti 30
Nova Erotika, trdo vez 70
Naša leta, trdo vez 70
broširana 50
Na Indijskih otokih 50
Naši ljudje 40
Nekaj iz ruske zgodovine 35
Na krvavih poljanah. Trpljenje in strahote z bojnih pohodov bivšega slovenskega polka 150
Ob 50 letnici Dr. Janeza E. Kreka 25
Onkraj pragov 80
Odkritje Amerike, trdo vezano 60
mekho vezano 50
Praprečaneve zgodbe 35
Pasti in zanki 25
Pater Kajetan 1
Pingvinski otok 60
Povest o sedmih obešenih 50
Pravica kladiva 50
Pabirki iz Roža (Albrecht) 25
Pariški zlatar 60
Prihajaj, povest 60
'ozigalec 25
Povesti, pesmi v prozi (Baudelaire) trdo vezano 1
Po strani klobuk 50
Plat zvona 40
Pri stricu 60
Prst božji 30
Patria, povest iz irske junaške dobe 30
Po gorah in dolinah 30

Vsakourstne KNJIGE POUČNE KNJIGE POVESTI in ROMANI SPISI ZA MLADINO se dobi pri "GLAS NARODA" 216 W. 18th Street New York, N. Y. Telephone: CHELSEA 3878 POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN